

Pablo Hasél, des del Centre Penitenciari de Ponent:

Setembre del 2022

Ser un escriptor compromès amb la realitat, narrar fets objectius incòmodes per a l'Estat que els causa, té un seriós risc en el Règim espanyol. Ho prova que durant l'any 2019 fos l'Estat de tot el món amb més artistes condemnats a penes de presó, amb 15 rapers sentenciats. Això supera fins i tot els delictes d'opinió, perquè també es condemna escriure el que està àmpliament provat. A tal persecució asfixiant cal sumar-li més detinguts i condemnats per ser dibuixants, titellaires, actors o usuaris de xarxes socials crítics amb les injustícies. La llibertat d'expressió, com tantes altres llibertats i drets fonamentals, és greument vulnerada, sistemàticament, mentre els feixistes gaudeixen de potents altaveus.

Des de fa 19 mesos, formo part de la llarga llista de presos polítics que omplim les presons infrahumanes. Com tants més, vaig ser condemnat per l'Audiència Nacional, un Tribunal polític amb la mateixa funció repressiva que el Tribunal de Orden Público franquista; en un altre judici-farsa sense unes mínimes garanties, on els resulta indiferent que la defensa desmunti les seves acusacions. Empresonen fins i tot per denunciar que el Tribunal Europeu dels Drets Humans els va condemnar per tortures policials! Fins a aquest punt arriba l'assetjament inquisidor, l'explicació del qual resideix en l'absència de ruptura amb el feixisme. No va haver-hi la més mínima depuració, el Poder continua en mans dels mateixos i successos com aquest, entre tants més, posen en evidència que no es va donar pas a cap democràcia.

Aquests nivells de repressió no podrien imposar-se sense tantes col·laboracions i complicitats entre les quals es troben les dels partits que, només de paraula, diuen oposar-se. Per això, és vergonyós el paper de la Consellera de Cultura del Govern català, membre d'un partit que sosté al Govern espanyol, qui perpetua els delictes d'expressió i el nostre empresonament, un partit que em nega drets que sí tenen altres presos pel fet de ser un pres polític, un artista reivindicatiu. Vulneren també la llibertat d'expressió prohibint-me gravar en el que és l'activitat musical a la presó, quan sí que se'ls permet a altres interns. El seu cinisme, com a part de la censura repressiva, és repugnant i intolerable. Aprofito aquest altaveu per dir-li a la senyora Consellera: Vostè no ens representa, no parli mai en el nostre nom.

En una clara operació d'Estat, com a venjança per no doblegar-me davant de la seva repressió i per atemorir a la resta, continuen sumant-me anys de presó amb muntatges escandalosos sense proves, podent arribar a passar 10 anys segrestat. Mai, en els últims 50 anys, aquí havien arribat tant lluny en la repressió contra un artista. Ho estan fent també contra altres sectors, arrasant qualsevol esclatxa de llibertat. Però per més que vulguin aniquilar l'empatia, des de les seves cel·les continuaré escrivint el que volen silenciar a la força, cridant a l'organització contra la seva barbàrie, a denunciar aquestes agressions i a lluitar per posar-los hi fi.

Agraeixo el seu interès i pressió. Una salutació carregada de resistència.

VISQUIN L'ART I LA CULTURA COMPROMESOS!